CURSA GLORIEI SAU... A MORȚII!

Recordul lui Eyston — 507 km. pe oră — în pericol de a fi doborît

PATRU MAȘINI, REPREZENTÂND PATRU ȚĂRI, PORNESC IN CEA MAI FANTASTICA INTRECERE AUTOMOBILISTICA DIN LUME

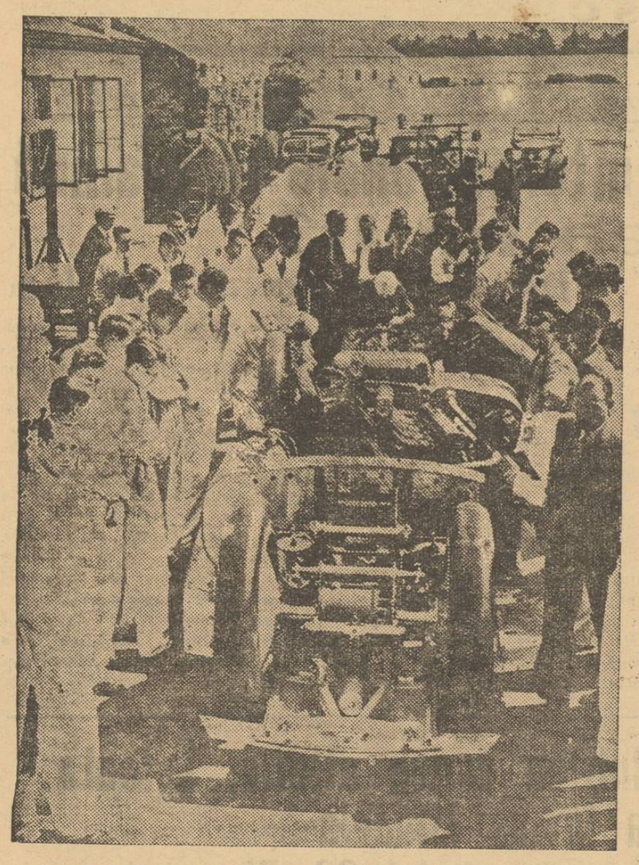

«Șasiul» de 10 metri lungime — o adevărată uzină — al mașinei lui Cobb.

Patru mașini, trei oameni — germanul nu e pentru moment cunoscut — sunt pe punctul de a ataca și bate recordul de viteză automobilistă record deținut de englezul George Eyston, cu 507 km. pe oră.

Ei sunt în primul rând George Eyston însuși cu mașina sa «Tonnerre de Dieu». Il urmează: compatriotul său John Cobb la volanul «Inghițitoarei de kilometri» americanul Al. Jenkins, conducând un adevărat monstru ale cărui posibilități sunt înconjurate de cel mai desăvârșit mister; și însfârșit germanul, care va înlocui pe Rosemeyer la volanul unui bolid care se pune la punct dincolo de Rin.

Teatrul luptei: pista dură și plată a «Lacului Sărat» din America.

Favoritul? George Eyston, desigur, care a dat de acum dovada măestriei sale. Pilotul este în acelaș timp constructorul mașinii sale, căreia i-a fixat cele mai mici detalii. Mașina lui Eyston măsoară cincisprezece metri în lungime și cântărește șapte tone și jumătate.

Ea e împinsă de două motoare de avion două Rolls Royce-uri de 12 cilindri, în mijlocul chassiului. Două embraiaje, două enorme cutii de viteză și trei viteze. Putere aproximativă.

— Eston e mut pe această chestie — de patru până la șase mii de cai putere. Nu se știe încă dacă trăsura va avea patru roți în spate, pe osii duble, sau dacă cum a fost la ultima sa tentativă, o singură osie va susține două roți cu cauciucuri duble. In față, patru roți.

Sediul pilotului care depășește caroseria numai cu capul, este total reconfortabil. Acest amănunt important, preocupă actualmente atenția lui Eyston.

Se pune, în mod firesc, întrebarea: George Eyston, sălbatecul acesta care vorbește atât de puțin, și care a rămas tânăr la 45 de ani, va atinge, așa cum speră el, 520 km. pe oră?

Iată marea întrebare.

*

John Colb, elevul său de acum opt ani, va pilota un Railton, eșil din atelierele care au construit faimoasa «Pasăre albastră» a lui Malcom Campbell.

Railtonul lui Colb este înarmat cu două motoare de avion «Napier», supracompresoare, de 12 cilindri fiecare, desfășurând o putere de 2500 cai, și montate paralel.

Chassi-ul este compus dintr'o traversă masivă — o singură piesă. Motoarele sunt flotante, cel din spate acționând cu roțile înainte, cel din față acționând cu rofile în spate. Roți independente. Mașina măsoară 9 m. 45 în lungime, 1,40 m. în înălțime și 2,64 m. în lățime.

Se contează în special pe forma particulară a caroseriei pentru a menține aderența cu pământul, necesară bolidului.

Conducătorul se află în față și la dreapta. O turelă în formă de con, îl protejează și îi lasă un câmp de vizibilitate suficient. A se nota că această mașină este construită pe același schelet ca vechea «Pasăre albastră».

Previziunile constructorilor și cele ale pilotului sunt mai optimiste decât cele ale lui Eyston.

Ei speră să atingă 577 kilometri pe oră.

Această trăsură, afirmă inventatorul său, este construită pentru a merge mai rapid decât oricare alta realizată sau în curs de realizare».

*

De mașina germană știm că ea cântărește ceva mai puțin decât două mii de kilograme și este montată pe șase roți. Construită cu meticulozitate de tehnicieni care țin să scoată în relief posibilitățile construcțiilor germane, ea nu va fi trimisă la «Salt Lake City» decât după multe încercări pe «autobane», și după descoperirea pilotului capabil să înlocuiască pe nefericitul Rosemeyer, care trebuia s'o conducă.

*

In sfârșit, despre bolidul american încredințat lui Al. Jenkins, nu se știe absolut nimic. Planurile sunt ținute în secret. Nimeni nu va vedea mașina până în ziua tentativei. Va fi ea, outsiderul?

*

Pare-se după toate probabilitățile că lupta se va circumscrie între

(Continuarea în pag. IV-a)

UN GENTLEMAN: HENRY ARMSTRONG

Boxeurul care deține două titluri mondiale și vânează un al treilea

Henry Armstrong este unul din acele fenomene ale boxului, care se nasc la cinci secole odată.

Campion mondial la categoria pană, omul al cărui pumn trimite fără drept de apel în lumea visurilor și căruia i se spune «ucigașul», și-a permis fantezia de a provoca pe campionul lumii la semi-mijlocie, Barney Ross și să-i cucerească titlul.

Campionul mondial la categoriile pană și «welter» vrea acum să cucerească și titlul la ușoară. O bagatelă pentru el, care deține titlul unei categorii superioare.

Henry Armstrong este, ca și Joe Louis, «omul zilei». Ca și Louis, el este negru. Mai mult decât Louis, este un tip subțire, rafinat și americanizat.

Care negustor de sclavi a adus în America, înlănțuit, pe strămoșul acestui «gentleman» al ringului? Nu interesează! Henry Armstrong nu renegă origina sa, dar își ia o revanșă aprigă împotriva tuturor servituților ancestrale. El răzbună, cu un rafinament împins la limite, jignirile suferite de străbunicii lui.

Nimic nu este prea frumos și prea bogat pentru el. El gustă cu o fericire aproape copilărească plăcerea de a comanda, de a fi servit, de a avea, la rândul său, sclavi. Se simte egal cu albul care i-a oprimat rasa, de vreme ce cunoaște luxul și confortul acestuia.

Acesta este marele secret al puterii lui Armstrong.

Civilizatul mister Armstrong — «ucigașul», cum este supranumit în America — este un tip foarte elegant. Iată-l visând, sub mângâierea unei fine cuverturi de mătase; apoi, puțin antrenament cu umbra, în fața oglinzii — prilej de a se admira; o masă bună, cu gesturi delicate de aristocrat; însfârșit, lectura gazetelor cari îi cântă numele și gloria...

„Bartali va câștiga. căci va cuceri Alpii!

(Continuare din pagina 4)

Sylvere Maes, în urmă cu doi ani.

De data aceasta însă totul este schimbat. Felicien Vervaecke lucrează pe cont propriu. Mai mult, el are servitori. Doi servitori. Nu va mai spăla deci vasele altora. Vor fi spălate pentru el...

Și cafeneaua lui „Le Balon d'Alsace" se va mări, va deveni la fel de mare ca și „Tourmalet"-ul lui Sylvere Maes. Căci acum va câștiga bani, mulți bani.

«Regele munților»

Vervaecke este mândru de titlul lui de „rege al munților", pe care l-a obținut în cei doi ani din urmă.

— Doi ani primul, doi ani al treilea în clasamentul celui mai bun „cățărător" al Turului Franței, care este ciclistul de se poate mândri cu un astfel de palmares? se fălește el.

O voință de fier

Anul acesta Vervaecke a pornit din Bayonne cu hotărârea categorică de a câștiga Turul Franței. Și asta, în ciuda stilului său imposibil. Dar belgianul posedă un „atout" pe care-l au foarte puțini: o voință de fier.

Căci ce altceva decât voința extraordinară îl face pe acest ciclist născut și originar dintr'o regiune plată să urce munții ca cel mai bun cățărător — ce altceva decât voința sa formidabilă?

Vervaecke este un cățărător fabricat, nu un talent, nu un om cu însușiri naturale.

Coșmarul «cățărătorului» prost.

(după «Match»)

Cinci zile ca cinci ore

„Caravana nautică" face un popas de doliu la T.-Măgurele

PRETUTINDENI, SPORTIVII AU FOST PRIMIȚI CU ENTUZIASM

TURNU MAGURELE (De la trimisul nostru). — Cinci zile au trecut dela începerea caravanei nautice, cinci zile ce s'au scurs mai repede decât cinci ore. Pretutindeni, această grandioasă manifestație a sportului românesc a stârnit cel mai mare entuziasm și primirile ce ni s'au făcut de către oficialitățile și populația localităților de pe malul Dunării vor rămâne nesterse în amintirea noastră.

Nu vorbim de orașe, unde în definitiv ne așteptam să fim întâmpinați cu simpatie de un public numeros, dar sate de minimă importanță, ca Rastu și Bechet au reușit să rivalizeze cu porturi destul de însemnate. Ba chiar, dacă ne-am gândi la sufletul ce s'a pus ca participanții obositoarei competiții să găsească în căldura cu care au fost înconjurați un îndemn pentru continuarea călătoriei lor, am socoti că modul cum am fost primiți în aceste sate întrece orice ne-ar fi putut trece prin minte. Dar nu numai atât; și cei ce au misiunea să păzească granița noastră dealungul Dunării au ținut să salute trecerea caravanei, ba chiar, la un pichet, căruia îmi pare foarte rău că nu i-am putut afla numele, grănicerii ce iau parte la concurs au fost chemați să tragă la mal și bărcile lor au fost umplute de camarazii lor cu pește prăjit și saci de pâine, special pregătite pentru ei.

Fără îndoială că în astfel de condițiuni concurenții au uitat ce înseamnă oboseala și brațele lor — fortificate de îndemnul tutror celor ce își dau seama ce înseamnă această crucieră pentru progresul sporturilor nautice, a căror însemnătate într'o țară brăzdată în lung și în lat de ape nu poate fi destul scoasă în evidență — mânuesc mai viguros ramele ce trebue să-i ducă la ținta finală, Mamaia. Și, s'o recunoaștem, drumul este lung și pentru parcurgerea unei distanțe de aproape 1300 km. forța fizică și abilitatea vâslașilor nu ar fi deajuns fără oțelirea sufletească ce le este dată de marea simpatie cu care întreg publicul românesc privește această încercare, prima în genul ei la noi și poate unică în Europa.

MERITELE CONDUCATORILOR

Și conducătorii caravanei au însă un mare merit în comportarea excepțională a concurenților. Mai este necesar oare să vorbim de d. lt. col. Pavlid, pe care toți sportivii noștri îl cunosc din toate organizările de mare răsunet al sportului românesc

Acest om a reușit prin modul cum înțelege să se sbată ca toți participanții să nu întâmpine nici un neajuns, să facă din întreaga caravană o mare familie. El nu vrea însă să conducă numai cu vorba, ci și cu fapte, căci vâslește încontinuu neobosit în fruntea tuturor concurenților, dându-le astfel cea mai frumoasă pildă de sportivitate.

Colaboratorii d-sale merită însă toate laudele noastre în aceeași măsură.

Astfel, d. lt. Receanu, conducătorul echipagiilor trimise de Marina Regală Română și șeful serviciului tehnic, cunoscător admirabil al Dunării, este cel căruia se datorește exactitatea cu care a mers până în prezent caravana.

Apoi, sublocotenentul Vetra, șeful serviciului aprovizionării, prin îngrijirea căruia concurenții reușesc întotdeauna să-și recapete, printr'o bogată hrană, forțele pierdute, sublocotenentul Demetrian, șeful serviciului cartiruirii, datorită căruia toți găsesc la capăt de etapă un pat moale unde să se odihnească după oboseala de peste zi — dealtfel simpaticul Demetrian a reușit un dublu event, căci el este conducătorul lotci lor jandarmerești de 3+1 și 6+1 care nu au pierdut până în prezent nici o probă la categoriile respective și, însfârșit, cunoscutul sportiv sublocotenentul Tomovici, șeful serviciului presei, care se îngrijește de noi, ziariștii, cu cea mai mare atenție.

COMPORTAREA EXCELENTA A CONCURENȚILOR

De remarcat însă splendida comportare a tuturor concurenților care, admirabil pregătiți, întâmpină cu același curaj valurile Dunării și pe vreme frumoasă și pe furtună și care ne dau, prin modul cum își conduc ambarcațiunile respective, siguranța că vor ajunge cu bine la ținta finală, Mamaia. Propaganda pe care a înțeles să o facă această crucieră pentru sporturile nautice este însă sporită și de concursurile ce se organizează la fiecare cap de etapă și uneori chiar la semi-etape — în cazul când sunt în localități mai însemnate — când toți, uitând că au parcurs atâția kilometri, luptă cu ultima energie pentru câștigarea unui loc cât mai bun.

Bineînțeles că la aceste concursuri nu iau parte la un loc toate ambarcațiunile, căci disproporția de forțe ar fi prea mare, ci pe categorii.

Astfel, pornesc întâi elegantele dar primejdioasele caicuri de una și două persoane, apoi lotcile 2+1, cele de 3+1, cele de 6+1, înotătorii, dintre care relevăm pe consacrații Dodu Sterian și Mihail Cociu dela Sp. Studențesc special aduși în caravană și, însfârșit bărcile universale ale Marinei Regale Române care vin la urmă pentru ca admirabilii noștri marinari a căror măestrie în conducere nu poate fi întrecută, să fie gata pentru a da ajutorul necesar oricărei ambarcațiuni sau înotător ce ar suferi vreun accident — lucru ce, din fericire nu s'a întâmplat încă până în prezent.

VIGOAREA SE IMBINA CU ELEGANȚA

Este admirabil de urmărit în aceste concursuri cum vigoarea se îmbină cu eleganța și bărcile, în cadența regulată a vâslelor, înaintează tot mai repede în aclamațiile mulțimei ce ține întotdeauna să fie prezentă.

Premiile oferite de localnici sunt însă foarte numeroase și, atât concurenții civili cât și cei militari își văd răsplătite din plin eforturile.

Din păcate,, expediția nautică, începută în condiții atât de frumoase, a trebuit să fie întreruptă datorită doliului neașteptat ce a lovit întreaga țară și care interzice orice manifestare sportivă până la înmormântarea celeia ce a fost Regina Maria.

Din această cauză, caravana fiind nevoită să aștepte până Luni 25 Iulie, programul a fost modificat, suspendându-se etapele dela Zimnicea și Hârșova și ziua de repaus dela Chilia. Parcursul a devenit astfel mult mai dificil, unele etape devenind mult prea lungi: curajul de care au dat însă dovadă concurenții ne face să credem că vor reuși să biruiască și aceste greutăți neașteptate.

Orice lucru rău are și o parte bună, spune un vechi proverb; astfel, repausul forțat ne-a permis să facem cunoștință amabilității prefectului județului Teleorman, d. colonel Mihail Ștefănescu, a primarului d. procuror Anagnoste, a comandantului legiunii de jandarmi, maior Panaitescu și deasemenea, a celorlalte notabilități ale orașului, care se întrec să facă tuturor așteptarea cât mai plăcută.

Iar de Luni încolo, va răsuna din nou pe valuri cântecul expediției:

Trece o caravană
Pe Dunăre în jos.
Cântă-o caravană
Alunecând voios..

R. Sitaru

Originalitate?

Ocolul lumii... pe jos

Curagioasa tentativă a trei turiști români

Trei turiști români, originari din Brașov, Emeric, Maria și Iosif Liptac pornesc la cea mai grea încercare în domeniul drumeției: ocolul lumii pedestru.

Ruta aleasă este următoarea:

București — Craiova — Timișoara — Oradea — Cernăuți — prin Polonia, Cehoslovacia, Italia, Elveția, Germania, Anglia, Mexico, America, Canada și Japonia.

Dovada călătoriei va fi un registru sigilat (la București de autoritățile publice competente) iar pe parcurs de cluburile sportive din fiecare țară și mai ales oraș.

In această grandioasă și curagioasă călătorie toți trei excursioniști vor face bogate colecții de fotografii, cărți ilustrate și insigne care împreună cu o carte de autografe a concurenților dela Olympiada din Finlanda vor fi înmânate Oficiului Național de Turism.

Kiriakidis, campionul balcanic de marathon, victorios într'o probă de stradă

Pe stadionul Canea din insula Creta a avut loc o mare reuniune atletică la caer a participat elita campionilor greci.

Cu această ocazi s'a alergat și o cursă de stradă pe distanța de 10.500 m., care a revenit cunoscutului alergător de mare fond Kiriakidis; învingătorul marathonului balcanic a parcurs distanța în excelentul timp de 31 minute 40 secunde.

Iată rezultatele tehnice:

100 m.

Sakelaros 11 s. 6.

800 m.

Stratacos 2 min. 0 s. 4.

5000 m.

Arvamtis 15 mi. 23 s.

400 m. garduri

Skiados 58 s. 7.

Înălțime

Pantazis 1 m. 85.

Suliță

Papagheorghiu 58 m. 60.

Disc stil elenic

Floros 37 m. 18.

Ciocan

Petropulos 42 m. 21.

Greutate

Stefanachis 13 m. 82.

Lungime

Paterachis 6 m. 71.

110 m. garduri

Iconomu 17 s. 3.

400 m.

Stratacos 52 s. 3.

Disc

Floros 33 m. 75.

1500 m.

Velcopulos 4 min. 12 s. 3.

Prăjină

Tanos 3 m. 71.

Triplu salt

Palamiotis 14 m. 44.